

סכין בגב המתשלה

זמנית. בחצר המימשל ניצבה סוכה מקור שטח ומעוטרת. הצעירים הוכנסו לתוכה וכשנכנס האחרון שבהם, נסגרה עליהם הדלת וקצין בדרגת סגן הוצב לשמור עליהם. „אתם במעצר“, הודיע להם זיו. מה שלא העז צה"ל לעשות בתקופת ממי שלת רבין, הוא עשה בהוראת ממשלת בגין.

המבוגרים שהבחינו „בתרגיל“ של זיו סרבו להיכנס. שניים מהם עמדו לפני גלי גלי המשאיות וסירבו להתיר לנהגיהן להישמע להוראות המושל ולהכניסן לחצר המימשל. זיו ניגש אליהם ודחף אותם בידיו. היה זה המגע הפיסי היחיד בין המתנחלים לכוחות הצבא שפינו אותם. בכל אותה פרשת התנחלות אומללה. רק אחרי שהובא שוטר אזרחי ממישר טרר יריחו, אשר החל לחלק דו"חות תנ"ר עה למכוניות שסירבו להיכנס לשטח הדי מימשל ורק אחרי שחיילים הוציאו את האוויר מאחד הטנדרים, הסכימו הנהגים להכניס את מכוניותיהם לחצר.

באותו רגע הבין פרומר כי ההתנחלות הפרטית שלו הסתיימה. כשפנה אליו זיו ואמר לו: „בושה שהערבים יתעוררו בבר קר ויראו אותכם ככה בחוף“, החליט פרור מר להיכנע והורה לאנשיו להיכנס לסיר כהימלאה ולהצטרף אל הצעירים שהיו בה כבר. עוד לפני שנסגרה עליהם הדלת הודיע לו זיו: „אתם כולכם עצורים“.

התנחלות ניידת ישובם עיר התמרים, מעמיסים צריף טרומי על גבי משאית, שעה קלה לפני שיצאו להתנחלות הבת"י מאושרת ביריחו. מתנחלים אלה נעצרו בידי צה"ל ונכלאו, אחרי שלא קיבלו אישור להתנחלותם ממזכירות גוש אמונים.

למושל נכנסו למשאומתן מהסוג המוכר מההתנחלויות הקודמות: „אתם עושים מע" שה בלתי חוקי“ לעומת „אתם פוגעים בחוקי הנצח של עם ישראל“. זיו קצין צעיר בלונדי ובריא גוף, היה תקיף: „קיבלתי הוראה מגבוה, מאד גבוה, לפנות אתכם אפילו בכוח“. „זה לא ייתכן“, טען נגדו אחד המתנחלים. „ממ" שלת בגין לא תיתן הוראה כזו.“ לאחר דין ודברים מייגע הוסכם כי הדי מתנחלים יעברו „להתנחל" בבניין נטוש ליד המימשל „עד שתגענה הוראות חד" שות מירושלים.“ 20 הבוגרים שבין המתנחלים עלו על האוטובוס והנערים והידידים על קומנדקרים צבאיים.

כאן הוכיח סגן-אלוף זיו כי גם הוא בעל יוזמה. נהגי הקומנדקרים קיבלו הוראה לשעוט לעבר חצר המימשל, ולא לעבר המבנה בו היו צריכים לערוך התנחלות

גיפ המיטרה הצבאית המשיך במירדף אחר השיירה. כ-300 מטר אחרי בניין הדי מימשל הפנה פרומר את השיירה לדרך צדדית. הגיפ לא הצליח לעקוף את השיירה. בכל פעם שהשוטרים-הצבאיים ניסו לעקוף מכונית, נחסמה דרכם, נממה היה כי השיירה תצליח להגיע עד למגזר הדי קרנטל, המקום המיועד להיאחזות החד" שה, „עיר התמרים“. כשלוש מאות מטרים לפני אתר ההתי נחלות הצליחו השוטרים הצבאיים לעקוף את השיירה, ומעל גשרון צר החנו את כלי רכבם לרוחב הדרך. פרומר זינק ממכוניתו והורה ל-40 המתנחלים: „לרוץ להרים“.

כאשר הגיע המושל מאוחר יותר עם אנשי המילואים שלו היו חברי ההתנחלות פזורים על רכסי ההרים והגבעות שמסביב. מוסר עסקנים של המתנחלים שהמתינו

ר שעה בה ישבו, כליל הרביעי האחרון, ראשי גוש אמונים עם ראשי הממשלה ואריק שרון, בכיתו של ראשי הממשלה בירושלים, עסק שמואל פרומר בניהול ישיבה אחרת.

חנן פורת, ח"כ חיים דרוקמן, מנחם בגין ואריק שרון ניסחו בביתו של ראשי הממשלה ברחוב בלפור בירושלים ביניהם את ההסכם הכמעט-סופי אשר דחה את ההתנחלויות של גוש אמונים. שמואל פלדמן, מזכיר גרעין יריחו חילק בחדר האוכל של מעלה האדומים לשייקה, יגאל זוהר ו-40 מתנחלים אחרים את ההי ראות האחרונות.

בחצות והצי התפזרה הישיבה בבית ראשי-הממשלה. ראשי גוש אמונים ואריק שרון שיצאו מהבית זכו לקיטונות של בוז מקומץ בן 100 מפגינים שהמתין להם בי לילה ירושלמי צח.

בשעה אחת אחר חצות נכנס שמואל פרומר למכונית הוולוו החדשה שלו. בעקי בתיו נכנסו למכונית ארבעת ילדיו, שי הקטן בהם בן שש והבוגר בן 10. הוולוו החלה בנסיעה איטית לכיוון יריחו. אחרי ריה נסעו אוטובוס של אגד ובו 20 ילדים ונערים, שלוש משאיות חק גדולות עמו" סות ציוד, גנרטור, צריפים טרומיים וטרק" טור, שני טנדרים וחיפושית אחת. היה זה כוח הפורשים מגוש אמונים, שסרב לקבל את מרות מזכירות הגוש והממשלה, החליט להתנחל בכל מחיר.

מושל יריחו, סגן-אלוף זיו שהיה בארי תהיעת כמעלה האדומים, מיהר בגיפ, כשאחריו נוסעת מכונית הכרמל שלו עם נהגו לעבר יריחו.

כשהגיעה השיירה למבואות עיר-התמרים רים ראה שמואל פרומר מרחוק גיפ מישר טרה צבאית ממתין על הדרך. הוא עצר את רכבו והמתין לשיירה שתתקבץ מאחרי ריו. כשהחל הגיפ לנסוע לעברו, פרצה השיירה במהירות קדימה. על ארבעת הדי שוטרים הצבאיים שבגיפ היה לעצור ולהסתובב ולהפסיד זמן יקר. פרומר הדי וויח את הקרב הראשון.

השיירה חצתה במרוצה את יריחו. ליד מחנה חנן, בית המימשל ביריחו, המתין כוח בן 70 חיילי-מילואים בפיקודו של המושל, אשר ניסה לעצור את השיירה. מרבית השיירה הצליחה לעבור במהירות, כשהחיילים קופאים על מקומם. רק שתי המשאיות שהודנבבו סופה, נעצרו.

כותרת

בדרך

כ ל אותו זמן, עד השעה חמש וחצי לפנות בוקר, ישבו חברי מזכירות גוש אמונים ודנו בנוסחה הסופית להסי כם עם הממשלה. בין סעיף לסעיף החלו להגיע ההודעות על ארבעה נסיונות התי נחלות, אשר לדברי חנן פורת, לא היה ידוע לנו עליהם. המתבצעות או עומדות להתבצע.

ההתנחלות הראשונה היתה של גרעין גבעון, אשר עמד להתנחל במחנה הצבאי הירדני הנטוש לא הרחק מנווה-יעקוב, פריב מרוחק של ירושלים. רחל ענבר, אשה בת 50, נמוכת קומה ובעלת מיבטא עילג, מנהיגת הגרעין, התרוצצה משך כל הערב באוטובוס ואספה את חברי הגרעין (המשך בעמוד 34)

הכגנת מחאה של חברי תנועת ציונות אחרת, שנערכה ביום הרביעי בלילה מול ביתו של ראשי-הממשלה מנחם בגין בירושלים, בו נערכו כל הליה התייעצויות בין ראשי-הממשלה לאנשי מזכירות גוש אמונים.

פילוק בכוח מתנחלות גרעין יריחו של גוש אמונים עולות על קומנדק צבאי, בו סולקו לירושלים, אחרי שהתנחלותן סוכלה בידי אנשי צה"ל. החיילים נזהרו שלא להשתמש נגדו בכוח הזרוע, אולם פעלו בתקיפות ובהחלטיות.